

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΜΕΝΗΣ ΜΕΡΑΣ

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Ενα από τα σημαντικά γεγονότα, πάνω στο οποίο συμφωνούν σχεδόν όλοι οι Έλληνες, είναι ότι διανύουμε μια εποχή ενταφιασμού των Εθνικών μας συμφερόντων στο θέμα των Σκοπίων, και αυτό άσχετα από το ποιος και τι φταίει για την κατάληξη αυτή. Επειδή όμως δεν αρμόζουν «δάκρυα απότους Έλληνες» σε καιρό μάχης, είναι επιβεβλημένο, αντί «κραυγών πανικού και αναθέματος», να αναλύσουμε και να προλάβουμε τα Εθνικά προβλήματα της επόμενης μέρας, που όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι θα είναι σημαντικότερα και δραματικότερα αν τα αντιμετωπίσουμε με την ίδια επιπολαιότητα και αφέλεια.

Το Ευρωπαϊκό σκηνικό που αντιμετωπίζουμε πλέον, είναι ένα κράμα παραμονων Β Παγκοσμίου Πολέμου, και Περσικού.

Η ενιαία Γερμανία, όπως και το Γ Ράιχ, έχει περάσει σε μια υποκριτική ανάπτυξη φιλικών έως συμμαχικών σχέσεων με την Γαλλία και τη Ρωσία, με στόχο να κερδίσει χρόνο προκειμένου να συντάξει τις οικονομικές και στρατιωτικές της δυνάμεις, και να συνδέσει το διαλελυμένο κοινωνικό ιστό της.

Η Γαλλία και Ρωσία, εκμεταλλεύονται τα ανοίγματα της Γερμανίας, αλλά συγχρόνως, αντιλαμβανόμενες ότι ο μεγάλος μελλοντικός κίνδυνος προέρχεται από αυτήν, όλο και περισσότερο εναρμονίζουν τα στρατηγικά τους σχέδια με τις ΗΠΑ, τη μόνη δύναμη που στο μέλλον μπορεί να σταματήσει τη δημιουργία ενός 4ου Ράιχ.

Όπως γίνεται κατανοητό, το σχέδιο διάλυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μέσω της επανένωσης των δυο Γερμανιών, που κατέστρωσαν από κοινού ΗΠΑ και Ρωσία, σχεδόν επιτυγχάνει. Το πρόβλημα όμως για τις δυο αυτές δυνάμεις είναι, η διάλυση αυτή να μην συνοδεύεται από την δημιουργία μιας νέας Γερμανικής υπερδύναμης που θα αμφισβητήσει αυτόνομα την Αμερικανική και Ρώσικη επικυριαρχία πάνω στις πηγές πρώτων υλών και ενέργειας

Προκειμένου όμως να ελεγχθεί και ελαχιστοποιηθεί η δυνατότητα πρόσβασης της γερμανίας προς τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, θα πρέπει να αποκοπούν οι δρόμοι που

την οδηγούν σ' αυτές.

Οι δρόμοι αυτοί είναι τρεις:

α. Η έξοδος μέσω Βοσνίας-Αλβανίας-Σκοπίων-Ελλάδας

β. Η έξοδος μέσω Βοσνίας-Αδριατικής

γ. Η έξοδος μέσω της Μαύρης Θάλασσας.

Το ενδιαφέρον στοιχείο που θα πρέπει να σημειώσουμε, το οποίο αποτελεί και θα αποτελεί την πηγή όλων των μελλοντικών Εθνικών μας προβλημάτων είναι, ότι όλοι αυτοί οι έξοδοι, που διεκδικούνται από τις μεγάλες δυνάμεις για διαφορετικούς λόγους, ελέγχονται στρατιωτικά από την Ελλάδα. Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω είναι να αναμένονται προ-

βλήματα από 3 διαφορετικές κατευθύνσεις.

α. Από την κατεύθυνση της Αλβανίας-Σκοπίων, αν δεν προλάβουν οι ΗΠΑ να ελέγξουν τις χώρες αυτές πριν το τέλος του προβλήματος της Βοσνίας. Όσον αφορά το Κοσσυφοπέδιο θα πρέπει να σημειώσουμε ότι, η υποκεινόμενη ανάφλεξη του θα εξαρτηθεί από το ποιος θα μπορέσει να ελέγξει πολιτικά και στρατιωτικά, Βοσνία-Αλβανία Σκόπια και Ελλάδα.

Όλα τα προηγούμενα γεγονότα ίσως κάθουν κατανοητό, και αυτό έξω από κάθε μικροκομματική σκοπιμότητα, γιατί η Ελλάδα θα πρέπει άμεσα να οδηγηθεί σε εκλογές. Μια Νέα Κυβέρνηση θα έχει την δυνατότητα στο όνομα των όποιων περιέργων έστων λογικών, να απαγκιστρωθεί από συμβατικές δεσμεύσεις, να διαπραγματευθεί νέες συμμαχίες, να

συμμετάσχει σε ευρύτερους σχεδιασμούς των Νέων ίσως συμμαχικών μπλοκ, και τέλος να έχει τη δυνατότητα μιας άλλης ποιότητας σχέσης με την Νέα Αμερικανική Κυβέρνηση η οποία και θα διαχειριστεί την κρίση στην περιοχή.

β. Από την κατεύθυνση Βοσνίας-Αδριατικής. Στην προσπάθειά της η Γερμανία να εξασφαλίσει την έξοδο αυτή, ασφαλώς και θα έχει την βοήθεια της Ιταλίας, η πολιτική ζωή της οποίας ελέγχεται από το Βατικανό, αιώνιο σύμμαχο των οποιονδήποτε μεγαλοϊδεατικών σχεδίων της Γερμανίας στην περιοχή.

Τα προηγούμενα γεγονότα, θα πρέπει να αναμένουμε εν καιρώ να δημιουργήσουν προβλήματα όσον αφορά τα Ελληνικά νησιά του Ιονίου πελάγους που αποτελούν τα στρατιωτικά σχορά που θα μπορούσαν να ελέγξουν το πέρασμα της Αδριατικής.

γ. Από την κατεύθυνση της Μαύρης Θάλασσας και προκειμένου να ελεγχθεί η πρόσβαση προς αυτή μέσω του Αιγαίου και των Στενών, απειλούνται με αποστρατικοποίηση και περιορισμό ή μηδενισμό της Εθνικής κυριαρχίας τα Ελληνικά Νησιά και η Θράκη.

Ενα από τα μέσα πραγματοποίησης του σχεδίου αυτού είναι και η Λέσχη της Μαύρης Θάλασσας στην οποία έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενα σημειώματά μας.

Μια όμως ακόμα απειλή, ίσως εκπορευθεί από άκριτα κομματιασμένα μυαλά Ελλήνων αφρόνων.

Το άρθρο 53 του Συντάγματος, παράγραφος 3, προβλέπει:

«Σε περίπτωση πολέμου, η βουλευτική περίοδος παρατείνεται σε όλη την διάρκειά του. Αν η Βουλή έχει διαλυθεί, η διενέργεια των εκλογών αναστέλεται έως ότου τελειώσει ο πόλεμος, ανακαλείται δε αυτοδικαίως η βουλή που έχει διαλυθεί έως το τέλος της».

Πιστεύουμε ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει Ελληνικός νους που προκειμένου να παρατείνει την διάρκεια της εξουσίας του, ή προκειμένου να οδηγηθεί σε εκλογές ετεροχρονισμένα, υπό την επίδραση αμφιλεγόμενων πολεμικών εντυπώσεων, θα οδηγήσει την Ελλάδα σε άκαιρες πολεμικές περιπέτειες.

Για μια ακόμα φορά θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το Εθνικό μέλλον της πατρίδας μας επαφίεται στην λογική και την φιλοπατρία των πολιτών της.